JOURNAL ARMÉNIEN
MANZOUME-I-EFKIAR
54, Grand' Rue de la S. Porte, 54
Constantinople
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ Ֆ. ԳԱՅՏԷՐԵԱՆ
ՈՐՈՒ Կ'ՈՒՂՂՈՒԻՆ ԱՄԷՆ ԳՐՈՒԹԻՒՆ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
Կ. ՊՕԼԻՍ ՊԱԶԱՐ ԱԼԻ ՀԱՍՏԻՒՆ, ԹՎԻ 54
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՈՒՂՂՈՒԱԾ ԳՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
ԵՏ ՀԱՍՆ ՏՐՈՒԻՐ

Մանզումէի Էֆքեար

ԱԶԱՏԱԿԱՆ ԱՆԿԱԽ ԹԵՐԹ

ՊԱՏԿԵՐԱԶԱՐԴ

منظومهٔ افکار ارمنجه یومی غزته
صاحب امتیاز اوحانس فرید
اداره خانه‌سی بابعالی جاده‌سنده ٥٤ نومرو

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՆԽԻԿ	ՏԱՐԿ.	ՎԵՑԱՄՍ.	ԵՐԱՄՍ.
Պոլսոյ համար	80 Ղշ.	45	25 Ղշ.
Դաւառներու համար	80 »	45	25 »
Արտասահմանի »	25 Ֆր.	14	8 Ֆր.

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ
Մէկ անգամի համար տողը 5 ղրշ., մէկէ աւելի դուէրիք ծանուցմանց համար
ՄԱՄՆԱՒՈՐ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

10 ՓԱՐԱ — ❋ ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԻ ԱՄԷՆ ՕՐ ԱՐՇԱԼՈՅՍԻՆ ❋ — 10 ՓԱՐԱ

ԾՆՈՒՆԴԻ ԽՈՐՀՐԴԱԾՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՀԱՅՈՒԹԻՆ ԾՆՆԻԼՈՒՆԸ

Մենք Հայերս ձիլ մը յետամնաց ենք Քրիստոսի Ծնունդը ծանելու մէջ։ Լատինները ծանեցին իրենց Ծնունդը սմէն էն առաջ։ Յոյները և Օրթոտոքս միւս եկեղեցիները կատարեցին իրենց Ծնունդի հանդէսները Լատիններէն ասներեք օր ետք, և ահա Հայ Լուսաւորչի եկեղեցին ալ կը ծանէ նոյնը Յոյներէն ասներկու օր յետոյ։

Արեւելքի դանդաղութիւնն է արդեօք որ մեր վրայ ծանրացեր է։

Առաջին խորհրդածութիւնը այս է անշուշտ, որուն կը մղուի ամէն Հայ։

Մենք չպիտի Լանք մեկնաբանական, աստուածաբանական խնդիրներ ու փաստեր յուզել, արդարացնելու համար Հայուն Ծնունդի թուականը։ Աւելորդ կը նկատենք նոյնիսկ երկու բառ ունենք միայն այս մասին։

Յունվար Վեցը ամէնէն հին, ամէնէն արտաքսական և ամէնէն հիշատակելի թուականն է Քրիստոսի Ծնունդին համար, եթէ երբեք հարկ է թուական մը ընդունիլ իբրեւ Ծնունդի օր։ Հին բոլոր եկեղեցիները, առաքելական դարու բոլոր հայրերը, համաձայն եղած են այդ թուականի մասին։ Մինչեւ Դ. դար, մինչեւ Յովհան Ոսկերերան, Յունվար 6ը եկեր է Ծնունդի և Մկրտութեան հանդէսի օր։ Անկէ եաքը քաշտուեր են հին սովորութենէն։ կամ քաշտեր են հին մեծ ծանը երկուքի։ Ծնունց, որ աւելի կանուխ կը ծանեն— Դեկտ. 25— և Մկրտութիւն կամ յայտնութիւն, որ բոլոր եկեղեցիներէն կը ծանուի Յունվար 6ին։ Եթէ Հայ եկեղեցին ամէնէն ուշն է մնացեր այսօր, պատճառը հին և նոր տոմարի տարբերութիւնն է։ Եթէ մենք ալ ընդունեցած ըլլայինք Նոր Տոմարը, տասներեք օր առաջ կատարած պիտի ըլլայինք մեր Ծնունդն ու Մկրտութիւնը միանգամայն։ Այսչափ ուրիշ եկեղեցիներէ մեր ունեցած տարբերութեանը համար։

Այս տարբերութիւնը տակաւին ուրիշ խորհրդածութիւններ ալ կը ներշնչէ մեզի։

Հայ եկեղեցին կը ներկայացնէ այսօր այնպիսի երեւոյթ մը, որ Հայ ազգը կը քարտուղարէ։ Հայաստանի սարերուն, քարձունքներուն վրայ երկար դարեր ապրած Հայ ցեղը ազդուեր է իր միջավայրէն, կլիմայէն։ Ինչպէս ամէն լեռնական կամ սարերու քնակչութիւն, Հայ ժողովուրդն ալ ունի յատկութիւն մը. ՊԱՀՊԱՆՈՒՄԻ ԲՆԱԶԴԷ։

Մեր ցեղը կրցեր է ապրիլ երկար դարեր։ Զէլումի, աւերումի, քանդումի, անձխուսմի չրջաններէ է ապրիլ. հալածուեր է անվերջ դարեր. հալածեր են անոր քաղաքական կեանքը, անտեսակոնը, կրթականը, կրօնականը, ամէն ինչը։

Այդ բոլոր հալածանքներուն մէջ ոտիցներ է ան ու պահեր է իր նախնիքներէն տուացած աւանդութիւնները, յիշատակներ, փառքի ու դժբախտութեան նշոյլներ։ Կրնանք ըսել որ անոր ապրելու գաղտնիքներէն մէկն ալ եղած է իր Պահպանումի Բնազդը։

Այդ Պահպանումի Բնազդն է եղած պատճառ, որ երկար դարեր տոկացեր է ամէն հարուածի, որ երկար դարեր պահեր է իր հայրերու տեղանասական կրօնը և բարքերը, երկար դարեր պայքարեր է քրիստոնէութեան դէմ։ Պահպանումի Բնազդն է եղած պատճառ որ կռուեր է ան ամէն նորութեան դէմ։ ոսկեդարի ժամանակ Բիւզանդիոնէն եկած Յեսրոական ալակերտները կը հանդիպին ահագին խուշդոսներու, Մովսէս քերթողը կը հալածուի հայ վանականներէ և անոր ոսկորները մեռնելէն ետք կը հանուին գերեզմանէն ու գետը կը թափուին։ Ղազար Փարպեցի մէկն է Ս. Մեսրոպի և Ս. Սահակի այն աշակերտներէն, որոնք Արեւմուտքի քաղաքակրթութիւնը կը սեւնին, յուլական գրականութեամբ կը զարգանան ու կը դառնան նոր կեանք ու ոգի ներշնչելու իրենց հայրենիքին, և որոնք տակաւն կենդանութիւն ամենամեծ հալածանքի։ Ղազար Վանան Մամիկոնեանի խաղնկերը՝ Թշնամութիւն կը զանէ իր պաշտօնակիցներէն ու հայրենակիցներէն, վանականներ կը հալածեն զինքը այն կեդրոնական Մենաստանէն, որուն կաղմակերպողն ու զարգացողը եղած էր։ Իր դիրքին անգամ չեն տար։ կը զրպարտեն զայն Մամիկոնեանի մօտ, ըսելով թէ Ղազար Ս.ԶԱՏ ՍԻՐ կը քարոզէ, Հայ եկեղեցիի հակառակ վարդապետութիւններ կ'ընէ...

Պահպանումի Բնազդն է եղած որ մեր մէջ ստեղծած է Մեհրուժան Արծրունիներ ու Վասակներ։ Պահպանումի Բնազդն է որ մեր մէջ միշտ ելեւէն բերած է հինի և նորի կռիւ այն ուժգին արտայայտութիւնները, որ մեր ցեղին յատուկ են։

Պահպանումի Բնազդը մեր ցեղի թէ՛ լաւ և թէ լոյթ յատկութիւններէն մէկն է։ Անոր արդիւնքները մեր մէջ եղած են օգտակար ու անհրաժեշտ, մերթ վնասակար ու վանդաւոր։

Ան Բնազդը, որ ամէնէն աւելի զգալի է Հայկական ներքին գաւառներուն մէջ, այն զօրավիգ ազդակն է, որուն շնորհիւ Հայը սերտօրէն կապուած է իր եկեղեցիին, իր հողին, իր ցեղին, իր վաթանին։

Պահպանումի Բնազդին քովիկ Հայը ունի անշուշտ ուրիշ յատկութիւն մը ալ, ունի ան Նմանողութեան ձգտումը, և մանաւանդ յատկութիւնքան կամ Եղանութեան Բնազդը։ Այս է պատճառ որ Պահպանումի Բնազդը հաւասարակշռուած է իր մէջ, որ պահած է հինը, ունեցածը, բայց աշխատած է միշտ քալել նոր ճամբաներէ, քաղաքակրթական ուղիներէ։

Այս ընդհանուր ազգային դիծերուն մէջ Ծնունդի պարագան փոքրիկ ցայտուն դրուագներէն մէկն է։

Հայը պահպաներ է իր հին սովորութիւնը, Ծնունդը Յունվար 6ին ծանելու հին աւանդութիւնը։ թայց երկար տարիներէ ի վեր պայքարած է Հին Տոմարի տեղ Նորն ընդունելու համար։ Եթէ այսօր Նոր Տոմարը չէ ընդունուած մեր մէջ, պատճառը պէտք է փնտռել մեր ապրած միջավայրին ու չրջապատող պայմաններուն մէջ։ Երբ Յոյն ու Օրթոտոքս եկեղեցին չէ ընդունած զայն, երբ այդ եկեղեցիներուն հետ բաւական կապոյցութիւններ ու յարաբերական խնդիրներ կան Երուսաղէմի և Էջմիածնի մէջ։ երբ դեռ կ'ապրինք այնպիսի չրջանի մէջ, ուր ստիպուած ենք ամէնէն աւելի մեր ուշադրութիւնը դարձնել Հայկական կեանքի կուլտուրն ու պահանջներուն վրայ, այսպիսի առեն մը քնական էր որ հին և նոր տոմարի խնդիրը ոչ միայն երկրորդական առաջնութեան վրայ կ'իյնայ, այլեւ Թէրզեանական ձեռնարկներու նման ժեսերը կը դառնան դուռ աճառութեան հարատաց արարք։

Ծնունդի այս առիթը ուրիշ խորհրդածութիւններ ալ կը ներշնչէ մեզի։

Հայը ինչպէս խիստ չատ անգամներ, առաջ, ներկայիս ալ կը ծանէ այնպիսի Ծնունդ մը որ չի նմանիր ոնեաապէս քարգաւաճ ու քաղաքակրթապէս հանգիստ ազգերու Ծնունդին։ Ծնունդի մեղեդիներ տակաւին հեռու են քաղցր հնչելէ հայաբանկներուն։ Ծնունդի աւետիսները տակաւին հեռու են փարդութեան ու հաճութեան» ձայներն ըլլալէ։ Հայը, դժբախտաբար դեռ կ'ապրի ցաւի երկունքներու մէջ, ոմ գիտէ ինչերու՞ Ծնունդ տալու համար։

Հայը նոր տարին կը թեւակոխէ ու Ծնունդը կը ծանէ ցաւով ու յուսերով։

Այս ժողովուրդը չատ է ապրեր իր ցաւերովն ու յոյսերովը պատարուն։

Ցաւալի սակայն զգեցեալ է այս։

Այն օրը երբ Հայը դադրէ իր սրտին խորը յոյսի նշոյլը պահելէ, այն օրը պիտի գոգրէր ան իրրեւ Ազգ ապրելէ գոյութիւն ունենալէ։ Բայց ցորչափ Հայը իր զուլումին մէջ իսկ չէ կորսնցուցած իր յոյսը, կը մնայ որպէս կենդանի ցեղ՝ մարդկային ամբողջութեան մէջ։

Հայը փաղաղութիւն և ի մարդիկ հաճութիւն կը ձգտիներգէ այսօր. այդ է ակնկալութիւնը իր վերջ։ Բայց տարաբախտաբար Բեթղեհեմի զուարթունները չեն հնչեցուցեր իրենց ձայնը հայ հորիզոնին վրայ։

Կուգայ անշուշտ այն օրը, կը ծագի անշուշտ այն փեղեղիկ առաւօտը, երբ Հայ Ժողովուրդն ալ կ'ունենայ իր Ծնունդը խաղաղ ու զուարթ։ Այդ օրը Հայուն վերածնունդի առաւօտը պիտի ըլլայ։ Այդ օրը Հայը պիտի ծանէ իր Ծնունդը իր ամենամեծ ազգային տարեդարձն է։ Ամէն ինչ պատրաստ է, կը կրկնեմ։ Շո՞ւտ պէտք է ըլլայ։

— Այս գիշեր իսկ, բրօֆէսէօր...

— Ժամը քանիին։

— Կէս գիշերին։ Թիչ մը աւելի կանուխ թերեւս։

— Լաւ։ ժամը տասնմէկնէկէսին, կառքը պիտի սպասէ դուռը։ Արդէն գիշերապահին իմացուցած եմ որ վայրկեան մը վայրկեան կը սպասեմ վեց տասնչափ բարձրութեամբ հայկիներու՝ կապոյտ սրտին մէջ գետեղուելու համար, և թէ պէտք է ինձի իմաց տալ անմիջապէս ասնոց ժամանումը, նկատելով որ գիշերաթեկ և քաղմաթախտ բաներ են անոնք, և թէ ես կ'ուզեմ անձամբ նեղկայ ըլլալ կառքին վրայ ինչուցուելուն։ Գիշերապահը վաղը կանուխ կ'երթայ։ Ծառայութեան իր վերջին գիշերն է ասիկա, և Պ. Սալթըսի հրամանին համեմատ այնպէս կարգադրած եմ որ գիշերապահին իսկոյն թոչակի յաւելմամբ լաւ պաշտօն մը հայթայթեմ Մանչէսթրի մէջ։ Անտուկները պիտի թողու նրանցքին մէջ, դրան մուտքին մօտ. քաշուելուն պէս դուռները պիտի գոցեմ, ինչպէս կ'ընեմ միշտ և այնուհետեւ ապահով պիտի ըլլանք ամէն դուրսէն եկողի դէմ, քանի որ անոր պաշտօնն է Զմկարանին չրջանը ընել, լապտերը ձեռքը անցնիլ դմբեթաւոր սրահին բոլոր անկիւնները, որպէս զի մի գուցէ դատարկապորտ մը ապաստանած ըլլայ տեղ մը։ Գալով բնոներուն գեռեղուելիք անցքին, անիկա իմ անձնական տեղս է. ոչ ոք պիտի մտանէ հոն մտ՝ել առանց թոյլտուութեանս։ Աղջիկս և ես միայն հոն պիտի ըլլանք որոշեալ ժամուն, կոնամ ապահովցնել ձեզ։

— Լա՛ւ... լա՛ւ... կրկնեց երկու անգամ Պ. Ուիլսըն, որ ամենախորին ուշադրութեամբ մտիկ ըրած էր։ Ուրեմն ձեր կարծիքով այս բանէն ետեւ վախնալիք բան չկա՞։

— Ցաւառնք ըսաւ Մարթին, խանդաղատութեամբ։ Շատ հաւատ, մաշած կ'երեւաք, օգտոն Ուիլսըն։ Կերեւայ որ սատանի անձկութեան վայրկեաններէ անցեր էք։

— Անձկութեա՞ն, կրկնեց միւսը։ Լաւէ յիմարութեան։ Եթէ տիրոջս գաղտրինը, քաղութիւնը, պատրաստամտութիւնը չըսա, անկարելի էր որ այս գործէն դուրս ելլէինք... ինչ տեսակ մարդ, բրօֆէսէօ՞ռ։ Աշխարհի մէջ անոր նմանը չկայ։ ինք մինակ ամբողջ բանակ մը կ'արժէ։

— Մէկ հատի՞կ, ըսաւ Մարթին հանդիսապէս։ Անոր մէջ ուղեղը և սիրտը զոյգ կ'երթան. ասով ամէն բան ըսած կ'ըլլայ։

— Հապա երբ խորհինք որ կարծողներ կան թէ աներկա թմրած մարդ մըն է միայն։ Ասիկա երբեմն զին կը կատղեցնէ։

— Թող ուրիշները ըսեն։ Ան գիտէ բրածը, անոնց եղիք։

— Այո՛, գիտէ. և ինձի դալով կոյրի պէս պիտի երթամ ուր որ ըսէ ինձի երթալ։ Բայց կարելի չէ դշալը կապելը։ Ինչ կեանք կը վարենք, բրօֆէսէօ։ Մինչեւ որ այս երշանիկ ծաուկնեերը տեսկերին դրուին, փուչի վրայ պիտի մնամ։ Պէտք է որ ըսեմ քեզի, հանգիստ չեմ։ Բան մը կայ ըլլալիք, կարծես, վատահեմ։ Սոսկալի բան մը պատահած է. չեմ գիտեր ինչ է, բայց սկ'ըզգամ թէ սոսկալի է։ Տէրս այս մասին բան մը չըսաւ ինձի, բայց ո՞վ ինձմէ աւելի լաւ կը ճանչնայ զայն։ Հեռագիր մը եկաւ իրեն անթելով. այս հեռագիրը տանելու վրայ ըրաւ զինքը։ Ճամբորդութիւն ամբողջ յատակագիծը փոխուեցաւ ասոր վրայ, և ուրիշ շատ բաներ զոր չեն գիտեր՝ անշուշտ փոխուելուն։ Իր արիութենէն բան մը չկորսնցուց, բայց հարուած մը մը ընդունեց, ասոր վրայ ապահով եմ, որովհետեւ ես իսկ զգացի, վերջացուց պատմիչը, դողդոջուն ձայնով մը։

— Անհանգիստ մի լլար, Պարոն Ուիլսըն, ըսաւ Մարթին, ինչ որ պէտք է գլխնենք՝ ան մեզի պիտի ըսէ միշտ, հարկ եղած առեն, և գալով հարուածներուն, ան անոնցմէ է որոնք ամէն վերջէ վերջ աւելի ուժով կը կանգնին։

— Իրաւ է, իրաւ է։ Կը կազդուրէք զիս, բայց ժամանակ չի կորսնցնենք։ Լաւէք ինձի, այս իրիկուն հո՞ս են ասա նոնք։

— Նէ եկած է, ըսաւ Մարթին։ Երբ տրանէն մեկնեցանք անոնց զինքը չրջապատուած երեք-չորս պէրուհիներէ։ Գաս լով տանոր, դեռ չէ երեւցած։ վստահեմ։ Տան անդամէ աւելի կրկէսին չրշանը ըրի և դուռը բնաւ աչքէս չեռացուցի։..

— Հաւանա՞կն... կարելի՞ է որ այս սոր զայ, հարցուց Ուիլսըն, անհանդիստ։

— Բան մը կարելի չէ հաստատել բնաւ կանաբար։ Բայց իմ զգացումս այն է թէ պիտի գայ, նա պարզ պատճառով թէ նէ հոս է։

(Շարունակելի)

ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՆԱԽԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆԸ

Մ ՌԼՖՄՕՆ ԲՈՒԱՆՔԱՌԷ ԸՆՏՐՈՒԱԾ

Առաջին քուէարկութեան արդիւնքէն վերջ, ձախակողմի խմբակներուն պատերազմ իրականութիւն մը դնեմուրված էր Մ. Բուանքառէի, խնդրելով որ իր թեկնածութենէն հրաժարի հանրապետական կարգապահութեան համար։

Մ. Բուանքառէ յայտարարեց թէ ինք համամիտ չէ այդ տեսութեան, և, թէ իր կարծիքով, վերջին վէճը կը պատկանէր Ազգ. Ժողովին։

Զմկարանի կուսակցութեանց գումարման երկրորդ և երրորդ քուէարկութենէն վերջ, Մ. Բուանքառէ իր կողմէն նոր դիմումներ ըրաւ Մ. Պուռժուայի մօտ, որպէս զի հանրապետական միութեան չանուն համար, ընդունէր Ծրանական Հանրապետութեան նախագահի թեկնածութիւնը, ինչ որ ալ ըլլայ քուէարկութեան արդիւնքը։

Մ. Պուռժուա մերժեց։

Մ. Բուանքառէ, երկրորդ քուէարկութենէն վերջ, իր թեկնածութիւնը կը բերկնեց, բայց Մ. Պուռժուա պնդեց իր մերժումին մէջ։

Ինչպէս երկի ծանուցինք, երրորդ քուէարկութիւնը տուաւ 323 ձայն Մ. Բամսի և 309 ձայն Մ. Բուանքառէի։

ՔՈՒԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ ԱՌԱՋ

Երեք օր առաջ Մերակոյսին մէջ գումարուած ձախակողմի խմբակներուն ժողովը, մտիկ ընելու համար Պ. Բուանքառէի քովէն եկող պատուիրակները, կը բաղկանար 150 հոգիէ։ Խիստ միջադէպ մը պատահեցաւ հոն Մ. Գլէմանսոյի և Մ. Պիլիսսոնի միջեւ։ Այս վերջինը կը պնդէր թէ Մ. Բուանքառէ իրեն յայտարարած էր որ Մ. Գլէմանսոս հակառակ էր Մ. Պուռժուայի մեր նոր փորձի մը։ Մ. Գլէմանսոս բացայայտօրէն հերքեց այս խօսքը։ Յետոյ յաջորդաբար պատմեց Մ. Բուանքառէի հետ պատուիրակութեան տեսակցութիւնը։

Ժողովը այնուհետեւ չնորհաւորութիւններ քուէարկեց Մ. Բուանքառէի մօտ դացող պատուիրակներուն, իրենց պաշտօնը լաւ գործադրած ըլլալնուն համար, և ծափահարութեամբ ընդունեց բոլոր հանրապետականներուն միութիւնը Մ. Բամսի անունին վրայ։

Եւ Նիսսը վերջապէս բուռն յուզումի մը մէջ։

ՆԻՍՍԸ ՎԵՐՍԿՍԱԾ

Առտուն կանուխ խիստ փոթորկալից էր Վերսալի միջավայրը։ Զմակողմի կուսակցութեանց գումարման միջոցին տեղի ունեցած դէպքերը կրկնուեցան։ Հաւատ քաղմութիւն մը կը շրջապատէր ապտրանքը և չրջակայ բոլոր վայրերը, տեղեկութիւններ առնելու խանդով վառուած, և անհամբեր սպասեց մինչեւ քուէարկութեան վերջնական արդիւնքին։ Բուէարկութիւնէն տասՀ ապտրանքին մեծ սրահին մէջ իսկ դատ տեղ. ուրանալեորութեամբ մը ճայնեցին երկու խորհրդարաններուն անդամները։ Նոյն օրը (ուրբաթ) արեւը մասնաւորապէս առատ նային էր և իր ճառագայթները կը տարածէր ամբողջ Վերսալի վրայ։

ՄԻՋԱԴԵՊ ՄԸ

Դէպք մը պատահեցաւ Մ. Մ. Բուանքառէի և Գլէմանսոյի միջեւ։ Վերը պատմուած դէպքէն վերջ Գլէմանսոս ծանր ոճով նամակ մը գրած էր Բուանքառէի, որ մարդ զրկելով բացատրութիւն պահանջեց անկէց։

ՔՈՒԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ

Կրկին խորհրդարանին նիստը բացաւ Մերակոյսի նախագահ Մ. Տիւպօ։ Բառ սովորութեան մի ըրիկ Տիւ Պուէթ Պոնաբարթեան ցոյցեր ըրաւ Ազգ. Ժողովի դէմ, յայտարարելով թէ Հանրապետութեան նախագահին ընտրութիւնը պէտք է ժողովրդային քուէարկութեամբ կատարուի։

Բուէարկութիւնը կատարուեցաւ անուանական կոչումով բեմին վրայէն։

Ոչ մէկ ցոյց տեղի չունեցաւ՝ երբ կուսակցութեանց պատերը կանչուեցան քուէարկելու։

Ընթացքներուն մէջ չարժումը խիստ մեծ էր։ Աջակողմեանները մէկ կողմ կը պառայն, Ընկերվարականները միւս կողմ։ Բայց վերջապէս ընդհանուր տպաւորութիւնը այն էր թէ Մ. Բուանքառէ պիտի ընտրուէր։

ԱՌԱՋԻՆ ՔՈՒԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Այս պայմաններուն մէջ տեղի ունեցաւ քուէարկութեան առաջին կարգը։ Բուէարկուներուն թիւն էր 868։ Հետեւաբար մեծամասնութիւնը 435։

Առաջին քուէարկութեան արդիւնքը եղաւ հետեւեալը՝

Մ. Մ. Բուանքառէ	429	քուէ
Բամս	327	«
Վայեան	63	«
Ռիպօ	16	«
Պուռժուա	4	«
Տէչանէլ	3	«
Միլլրան	3	«
Մաքիւռօ	2	«
Տէլբասէ	2	«
Տիւպօ	1	«
Ռէոֆոր	1	»

Վեց ձայն կը պակսէր Մ. Բուանքառէի ընտրութեան համար։ Հետեւաբար համեմատականի քուէարկութիւնը անհրաժեշտ էր։ Նիստը առժամապէս դադրեցաւ։ Մթնոլորտը միշտ կրայոյզ էր, մանաւանդ դուրսի սրահներուն մէջ, ուր վիճաբանութիւնները կը չարունակուին։ Սակայն այս վայրկեանին իսկ Մ. Բուանքառէի վերջնական յաղթութիւնը ապահով կը թուէր։

Նիստը կանգնեցաւ մօտաւորապէս ամառնային էր և իր ճառագայթները կը տարածէր ամբողջ Վէրսայլի վրայ։

ՄԻՋԱԴԵՊ ՄԸ

Դէպք մը պատահեցաւ Մ. Մ. Բուանքառէի և Գլէմանսոյի միջեւ։ Վերը պատմուած դէպքէն վերջ Գլէմանսոս ծանր ոճով նամակ մը գրած էր Բուանքառէի, որ մարդ զրկելով բացատրութիւն պահանջեց անկէց։

ՔՈՒԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ

Կրկին խորհրդարանին նիստը բացաւ Մերակոյսի նախագահ Մ. Տիւպօ։ Բառ սովորութեան մի ըրիկ Տիւ Պուէթ Պոնաբարթեան ցոյցեր ըրաւ Ազգ. Ժողովի դէմ, յայտարարելով թէ Հանրապետութեան նախագահին ընտրութիւնը պէտք է ժողովրդային քուէարկութեամբ կատարուի։

Բուէարկութիւնը կատարուեցաւ անուանական կոչումով բեմին վրայէն։

Ոչ մէկ ցոյց տեղի չունեցաւ՝ երբ կուսակցութեանց պատերը կանչուեցան քուէարկելու։

Ընթացքներուն մէջ չարժումը խիստ մեծ էր։ Աջակողմեանները մէկ կողմ կը պառայն, Ընկերվարականները միւս կողմ։ Բայց վերջապէս ընդհանուր տպաւորութիւնը այն էր թէ Մ. Բուանքառէ պիտի ընտրուէր։

ԱՌԱՋԻՆ ՔՈՒԷԱՐԿՈՒԹԻՒՆ

Այս պայմաններուն մէջ տեղի ունեցաւ քուէարկութեան առաջին կարգը։ Բուէարկուներուն թիւն էր 868։ Հետեւաբար մեծամասնութիւնը 435։

Առաջին քուէարկութեան արդիւնքը եղաւ հետեւեալը՝

Մ. Մ. Բուանքառէ	429	քուէ
Բամս	327	«
Վայեան	63	«
Ռիպօ	16	«
Պուռժուա	4	«
Տէչանէլ	3	«
Միլլրան	3	«
Մաքիւռօ	2	«
Տէլբասէ	2	«
Տիւպօ	1	«
Ռէոֆոր	1	»

Վեց ձայն կը պակսէր Մ. Բուանքառէի ընտրութեան համար։ Հետեւաբար համեմատականի քուէարկութիւնը անհրաժեշտ էր։ Նիստը առժամապէս դադրեցաւ։ Մթնոլորտը միշտ կրայոյզ էր, մանաւանդ դուրսի սրահներուն մէջ, ուր վիճաբանութիւնները կը չարունակուին։ Սակայն այս վայրկեանին իսկ Մ. Բուանքառէի վերջնական յաղթութիւնը ապահով կը թուէր։

Նիստը վերջ

ԱՐԱՐԱՏՅԱՆ ՄԱՍ

ԱՅՍՕՐ ԵՎ ԱՅԺՄ

Ամերիկայի Միացեալ Նահանգներ գաղթականներ ուղարկող գլխավոր նավահանգիստ Նիւ Եորքի մասին գրում է «Նոր Ազատութիւն» թերթը։ Նավահանգիստը գտնուում է Ատլանտեան օվկիանոսի ափին, Մանհատան կղզու հարաւային մասում։ Նաւերը մեկնում են Եւրոպայի տարբեր նաւահանգիստներ։ Գաղթականներին ուղարկող նաւերի մեծ մասը գերմանական նաւեր են։ Գերմանիայի նաւերի հետ մրցում են նաեւ հոլանդական, անգլիական, ֆրանսիական, իտալական, սկանդինաւեան նաւեր

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒՄԸ ԵՎ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՀԻՆԳ ՏԱՐԻՆԵՐԸ

Ինչպես գրեցինք մեր նախորդ համարում, Հայաստանի Հանրապետության հիմնադրումը տեղի ունեցավ Մայիսի 28-ին։ Դեռևս Հոկտեմբերի 3-ին Ռուսաստանի Հեղափոխական ժողովրդական կոմիսարների խորհրդի նախագահ Ս. Լենինը ստորագրեց հրամանագիր, որով Հայաստանը ճանաչվեց անկախ։ Դեկտեմբերի 2-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Լ. Տրոցկին հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 4-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 5-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 6-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 7-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 8-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 9-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 10-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 11-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 12-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 13-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 14-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 15-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 16-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 17-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 18-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 19-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 20-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 21-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 22-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 23-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 24-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 25-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 26-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 27-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 28-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 29-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 30-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 31-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։

ԱՆԿԱԽ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒՄԸ

Դեկտեմբերի 28-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 29-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 30-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։ Դեկտեմբերի 31-ին Ռուսաստանի Ռազմական հեղափոխական խորհրդի նախագահ Ֆ. Ֆրունզեն հեռագրեց Հայաստան, որ Ռուսաստանը ճանաչում է Հայաստանի անկախությունը։

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒՄԸ ԵՎ ԶԱՐԳԱՑՄԱՆ ՀԻՆԳ ՏԱՐԻՆԵՐ

Թատրոնը չէր սիրում Բոբչոսյանը, և ծանրակշիռ ոչ-ոչերի դիմաց ասում էր միայն.

— Էլ-ֆորմո՝ն։

— Նոր հայտնաբերած է թիատրոնի խրթին։ Էլ-ֆորմո՝ն միտք մտքի մեջ ինչպես ասենք, ուստաբանց Բոբչոսյանի։

Ինչի՞ ֆառաթա՝ նշանակում է։

Հարցնում է Բոբչոսյանը ինքնամոլ ձայնով։

— Էֆ-ֆեկտ։ Բոլոր դեղ չարտարեալ։

Ինչպես ասենք, ինչպես ասենք, ինչպես ասենք։ Ինչ որ ինչ ինչ ասենք։

ԱՐՄԱՆ ԱՂԱՅԱՆ

Հիշեցնում ենք, որ նոր գրքերի գրանցումը և ցանկերի բերումը կատարվում է միայն հայտերով, որոնք ներկայացվում են Գրքերի գրանցման և տարածման բաժին։

ԳՐԱՆՑՄԱՆ ԵՎ ՏԱՐԱԾՄԱՆ ԲԱԺԻՆ

Գրքի գրանցման, տարածման և գրադարանների գործերի գլխավոր տնօրեն՝ Ս. ԱՎԱԳՅԱՆ

Գրքի գրանցման, տարածման և գրադարանների գործերի գլխավոր տնօրեն՝ Ս. ԱՎԱԳՅԱՆ

ԳՐԱՆՑՄԱՆ ԵՎ ՏԱՐԱԾՄԱՆ ԲԱԺԻՆ

ԱՆՈՒՇ ԱՂԱՅԱՆ

Գրքի գրանցման, տարածման և գրադարանների գործերի գլխավոր տնօրեն՝ Ս. ԱՎԱԳՅԱՆ

ԳՐԱՆՑՄԱՆ ԵՎ ՏԱՐԱԾՄԱՆ ԲԱԺԻՆ

ԱՆՈՒՇ ԱՂԱՅԱՆ

— Սատոն դիպուածքն ասրատարելու ձեզ, ընդ նոյ դեպ նիստել ասա խելի ձեր դիտարարիլուր։

— ԱմատարՃ իմ, Տիկին, Ճատարելիս ասրանց ձեր։

Բոբչոսյանը ոչ ասաց ոչ ասաց, ԱմատարՃ Բոբչոսյանը ասաց ոչ ասաց։ ԱմատարՃ Բոբչոսյանը ասաց ոչ ասաց։